

Finansdepartementet

Fi.remissvar@regeringskansliet.se

Kopia;

fi.ofa.dof.remisser@regeringskansliet.se

Betänkandet SOU 2023:96 En reform för datadelning (dnr Fi2024/00259)

Statens servicecenter delar utredningens bedömning att nationella interoperabilitetslösningar, så småningom, kommer leda till en ökad effektivitet inom den offentliga förvaltningen. Statens servicecenter ser emellertid behov av att tydliggöra lagens tillämpningsområde, inte minst utifrån de resurser som kommer att krävas för att genomföra lagens krav.

Definitionen av datadelning i 3 § förslag till lag (202X:000) om den offentliga förvaltningens interoperabilitet är *att tillhandahålla eller ta del av data*. Utredningen anger i avsnitt 9.5.2 att sådant tillhandahållande som sker i enstaka fall, som exempelvis uppgiftsutbyte mellan myndigheter i enstaka, enskilda ärenden inte avses med begreppet datadelning. Det ska snarare vara fråga om en mer omfattande och systematisk datadelning – eller en återkommande datadelning för att tillgodose myndigheters behov av data.

Utredningen bedömer dock att det uppstår tolkningssvårigheter om definitionen snävas in i författningsförslaget. Den datadelning som lagen ska tillämpas på är den som är *återkommande, systematisk eller som endast sker vid enstaka tillfällen men då är mer omfattande*.

Några konkreta exempel på datadelning som inte ska omfattas av lagen ges dock inte.

Statens servicecenter har inga invändningar mot en omfattande definition av begreppet datadelning. Definitionen behöver dock inte motsvara lagens formella tillämpningsområde. Tillämpningsområdet bör istället formuleras på ett sätt som också fångar avsikten med vad som ska vara föremål för reglering.

Statens servicecenter bedömer därför att tillämpningsområdet för lagen behöver tydliggöras. Tydliggörandet är särskilt angeläget mot bakgrund av den omfattande föreskriftsrätt som föreslås samt de konsekvenser som kan aktualiseras för att finansiera de förändringsarbeten som föranleds av föreskrifter som meddelas med stöd av föreslagen lag.

För att exemplifiera vad som sägs ovan så delar Statens servicecenter data med de myndigheter till vilka Statens servicecenter har överenskommelse att tillhandahålla administrativa löne- och ekonomitjänster (kundmyndigheter). Tjänsterna innefattar också att data delas med externa leverantörer (t.ex. för it-system) samt den delning som sker genom olika former av krav, t.ex. att rapportera uppgifter till Skatteverket, Statens tjänstepensionsverk, banker och så vidare. Det får anses stå klart att samtliga informationsutbyten som beskrivs ovan skulle omfattas av den föreslagna definitionen av datadelning. Det är dock mindre tydligt vilka moment som uppfyller vad utredningen menar att lagen egentligen ska avse, alltså någon form av informationsförsörjning där syftet är att skapa nytta genom själva datadelningen (jfr t.ex. avsnitt 2.4.2 och 9.5.2).

Föreskrifter som tas fram för datadelning som omfattar datadelning som sker mellan Statens servicecenter och kundmyndigheterna kommer kräva omfattande resurser, framförallt i samband med implementering av föreskrivna interoperabilitetslösningar men även i arbetet med att ta fram föreskrifter och vid förvaltningen av interoperabilitetslösningarna. Statens servicecenter vill särskilt framhålla vikten av att implementeringstiden för föreskrivna interoperabilitetslösningar anpassas utifrån berörda myndigheters gällande leverantörs- och licensavtal.

Statens servicecenter delar utredningens uppfattning om att offentlig förvaltnings mest angelägna datadelning ska vara fullt interoperabel senast år 2030. Statens servicecenter vill mot den bakgrunden efterlysa tydlig styrning från regeringen, t.ex. i hur föreskriftsbemyndiganden utformas eller genom särskilda uppdrag, som klargör vilken datadelning där full interoperabilitet är mest angelägen. Det ger också bättre förutsättningar att överblicka ekonomiska konsekvenser för genomförandet och hur det ska finansieras.

I detta ärende har generaldirektören Åsa Lindh beslutat efter föredragning av verksjuristen Martina Gustavsson. I den slutliga handläggningen har också tf. rättschefen Mikael Vall deltagit.